

[Sønderby]

Jeg vil gerne sige om sundhedstilstanden, at jeg tror ikke, at hr. Qvist Jørgensen kan pege på, at der er nogen by i Danmark, hvor der er 5 pct., der har tuberkulose. Ergo er sundhedstilstanden i Christiania ringere end andre steder, og derfor må vi prøve at løse det også. Det er det, vi håber at vi efter denne debat kan være med til at klare, når lovforslaget kommer.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg må bede om, at man respekterer taletiden for de korte bemærkninger.

Anna-Lise Frølich (RV):

Det, der er udgangspunkt for debatten i dag, er højesteretsdommen af 2. februar 1978, der jo stadfæstede, at Christiania kan rømmes.

Vi har set forskellige vurderinger, juridiske og andre, hvorefter der er vundet hævd på området, så man kan sætte spørgsmålstegn også ved det.

Det er jo sådan, at Folketinget ved flere lejligheder har accepteret, at Christiania består, og det er udgangspunktet også for det, der er blevet sagt af flere af ordførerne. Den sidste virkelige manifestation af dette kom i 1982 i forbindelse med Møller og Grønborg-rapporten. Da accepterede man, og man ønskede at gå i gang med en lovliggørelse af bygningerne; det står der ganske tydeligt.

Man må så sige, at her i de seneste år er tingene blevet værre, og måske har også denne regering været med til at gøre det værre, fordi den simpelt hen ikke har gjort noget. Man er ikke gået ind og har gjort noget og fulgt de anvisninger, der stod i rapporten.

Det Radikale Venstre ønsker ikke uden videre at støtte rømningstilhængerne. Vi vurderer ikke, at man uden videre kan rømme Christiania nogen steder hen, fordi Christiania ganske enkelt er rammen og grundlaget for omkring 800-1.000 menneskers dagligdag. Det er mennesker, vi taler om, det er ikke skakbrikker, vi bare flytter rundt på.

Vi kan vel alle sammen indrømme - det er også nævnt her - at dagliglivet på Christiania med omgivelser måske ikke er det mest trygge, der eksisterer, eller det mest solide og sikre.

Jeg tror for øvrigt, at en del christianitter aldrig har kendt rigtig trygge rammer, men finder sig til rette i Christianiasamfundet, hvor de bliver accepteret som individer. Der er nok en del

af dem, der er ret så trætte af det almindelige samfunds institutionsmiljøer. Der er en del af dem, der er gået ud og ind af dem, og det har ikke gjort særligt indtryk på dem. Nogle bliver så accepteret her og har en mulighed.

Det blev nævnt fra Fremskridtspartiets side, at når man først var på Christiania, var der ingen mulighed for at komme ud igen. Det tror jeg ikke holder. Jeg tror virkelig, mange kommer ud af Christiania, flytter derfra i en styrket tilstand. Det er i hvert fald mit indtryk, og jeg synes, det i grunden kunne være spændende, hvis der er nogle, der havde lyst til at lave den undersøgelse. Jeg kan i hvert fald nævne flere tilfælde, hvor det har været sådan, at folk har taget fat på en frisk og er blevet stærkere individer af at have boet nogle år på Christiania.

Men jeg vil godt samtidig spørge de medlemmer her i Tinget, der ønsker Christiania rømmet: Hvilke alternativer har man opstillet? Jeg har forgæves ledt i alt, hvad der gennem årene er skrevet og sagt. Hvad er det, man vil tilbyde 800-1.000 mennesker? De skal genhuses. Nogle skal måske revalideres, nogle skal omskoles, nogle skal klientgøres igen. Det er det, de ikke ønsker. De skal tilpasses de båse, vi har i det øvrige samfund. Er det det, man vil?

Her vil jeg godt spørge: Hvilke alternative visioner har rømningstilhængerne? Det er jo ikke, at man ikke er en ansvarlig politiker - jeg tror, det var fru Connie Hedegaard, der nævnte, at vi ikke var det. Men det er jo heller ikke ansvarligt bare at gå ind og sige, at man skal rømme Christiania, uden at nogen har set et papir på den plan, eller hvad man vil med disse mennesker. Vi har jo selv accepteret det i 16 år, lige fra de 16 mennesker, der i sin tid besatte Christiania. Det var 16. Hvad gjorde Forsvarsministeriet dengang, kunne man spørge.

Vi har i de seneste år set en regering, der har arbejdet med nogle ganske udmærkede slagord, som de meget gerne vil give et indhold. Jeg vil godt nævne nogle af dem i flæng: selvforvaltning, omstilling, medleven, fornyelse, privatisering, opmuntring, selvvalgte aktiviteter, støtte, netværksfunktioner. Den vil gerne have et forandringssamfund, den vil gerne have frikommuner, der eksperimenterer med anden lovgivning, alt sammen begreber og ord, der passer på Christianiasamfundet.

Jeg vil indrømme, at christianitterne var ude noget før regeringen og har ikke rigtig spurgt